

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף נ עמוד ב

- א** האם מותר לעשות מלאכה בערב פסח, ומדוע ?
- ב** אימתי העושה מלאכה אינו רואה סימן ברכה לעולם ?
- ג** כיצד מתיישבת סתירת הפסוק "גדול עד שמים חסדך" עם הפסוק "גדול מעל שמים חסדך" ?
- ד** באיזה אופן המצפה לשכר עבודת אשתו או לשכר ריחים אינו רואה סימן ברכה ?
- ה** אלו בני אדם אינם רואים סימן ברכה במעשיהם, ומדוע ?

- א** אחר חצות היום: אסור, והעושה מלאכה מנדים אותו.
קודם חצות: במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה, אין עושים.
וטעם המנהג, כדי שלא ישכחו לבער את החמץ ולשחוט את הפסח.
ועוד שמצוה לטרוח מבעוד יום כדי להסב בלילה מיד.
- ב** 1. בערב שבת וערב יום טוב מתשע שעות ומחצה ואך אין מנדים אותו.
2. במוצאי שבת, יום טוב ויום הכפורים, שיש להוסיף מן החול על הקודש.
3. בתענית ציבור על הגשמים, שאסור לעשות אז מלאכה.
- ג** על העושה מצוה לשמה נאמר "מעל שמים". על העושה שלא לשמה, "עד שמים".
- לעולם יעסוק בתורה ובמצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.
- ד** עבודת אשתו: כשנוטלת לשוק מאזנים להשכרה, כיון שהיא מתבזה עבור שכר מועט.
ריחים: כשמשכירו, שטרחתו רבה ושכרו מועט. אבל המוכר ריחיים, רואה ברכה.
- ה** 1. סופרי וסוחרי סת"ם שלא לשם שתהא המצוה מצויה. כי אם יתעשרו יפסקו.
2. מתורגמן המשמיע את דרשת החכם בשבת לכל העם. שנראה כנוטל כשכר שבת.
3. העוסק בכספי יתומים תמורת חצי השכר. שאם יטול משלהם אין לו מחילה.
4. המשלח ספינותיו תמיד למקום סכנה. שלא בכל יום מתרחש נס.